

בתיבת טיעון - כתיבת טיעון קצרה לשאלת הערכה וביקורת

בתיבת טיעון קצרה בינוי מ-3 עקרונות עליהם הכתיבה תוערך:

1. מבנה
2. תוכן
3. לשון

מבנה:

פתח - פתיחת הכתיבה צריך לכלול משפט פתיחה המתאר את הנושא עליו התקשחנו לכתב (לדוגמה: הרדמת לבים בגין מוגר), הצגת העובדה עליה אנחנו מתבسطים (לדוגמה: במדינת ישראל, מותר ע"פ חוק להרדמים לבים בגין מוגר על מנת להקל על כאבים בעת קנותם), ולบทוב משפט מעבר לפימוקים הכלול את דעתכם האישית בנושא וקשר לווי המהווה מעבר לפימוקים. (לדוגמה: אני לא מסכימים עם הלגיטימציה של הרדמת לבים בעת קנותם לאור הנימוקים הבאים).

גוף - גוף הכתיבה צריך להיות מחולק לפסקאות ע"פ מספר הנימוקים שהכתיבה כוללת. על כל פסקה להתחיל בקשר לווי, (לדוגמה: ראשית, כמו כן, יתר על כן, נוספת על בר)

סיום - סיום הכתיבה צריך לכלול מסקנה או המלצה הנובעת מן הכתיבה, שלא הייתה מצוינה בחלק הגוף, על מנת להימנע מסיום מיותר וחוזרתי. (לדוגמה: מסקנתנו מן הכתיבה היא כי אסור למדינה לחתן יד להרדמת לבים ובעלי חיים בכלל בעת זקנותם, לאור העובדה כי -----) או (לדוגמה: המלצתי למדינת ישראל הנובעת מן הכתיבה היא להוציאו מן החוק הרדמת בעלי חיים וכלבים בפרט לאור הנאמר לעיל)

מבנה:

הערה לכתיבה: מתחילה הכתיבה ועד סופה יש להתייחס למטרלה. במידה ושאלות אחרות על א' עליה להתייחס לא-א' במשפט הצגת הנושא בפתח. נוספת על בר, עליה גם להתייחס לא-א' בנימוקים של ודוגמאות שאני תומך בעזרתם בנימוקים, במסגרת הגוף, וגם לקשר את הגוף, בנסיבות מסקנה או המלצה לא-א' בסיום.

גוף הכתיבה - גוף הכתיבה צריך לכלול פימוקים אינטימיים, שלא קשורים בצורה אישית או חלקית לפרטונה בודדת, המתקשרים לטקסט (במידה שיש) עליו התקשחותם לכתב בתיבת טיעון קצרה. על הנימוקים לכלול דוגמאות, מן הטקסט או מידע קיים, הנוגעות לנימוקים בנסיבות עובדתיות.

לשון:

על הכתיבה להיות מנוסחת היטב, ללא שגיאות כתיב, מפוסקת כראוי, והחשוב ביותר - מושבב לשוני גבוה. (לא שימוש בקיצורים, סlang, או במילים בעלי קונוטציה מסוימת שאינה מוגדרת בשפה - לדוגמה - "ואז": מילת יחס - לא מילת זמן).

בתיבת טיעון מלאה - שאלת כתיבת דעה אישית מלאה

במאמר טיעון הכותב יביע את עמדתו בעזרת מספר רכיבים.

טענה מרכזית

הטענה המרכזית היא המסר המרכזי שהכתב שואף להנחיל לקראו. זו הטענה החשובה ביותר בטקסט, השורה התחרתונה שלו. כל המאמר יוליך אותו לקראת הטענה המרכזית, וכן במקרים רבים הכותב ינסח את טענתו המרכזית באחת מהפסקאות האחרונות בקטע, אך לא מן הנמנע שהוא תופיע גם באחת הפסקאות שבאמצעו הקטע. לכן חשוב לקרוא את כל הקטע, כדי לוודא שלא החמצנו אף אחת מטענותיו של הכותב.

ニימוקים

הニימוקים של הכותב הם ההסברים שהם מצדיק את עמדתו ואת טענתו המרכזית. הニימוקים יכולים להשתייר למגוון היבטים: חברתי, כלכלי, מדיני, בטיחוני, סביבתי, פסיבولوجي ועוד. טיעון טוב הוא טיעון שנשען על נימוקים מהיבטים מגוונים. ככל שהニימוקים מגוונים יותר, כך עמדתו של הכותב תהיה משכנעת ואמינה יותר. ככל שהכותב יפרט יותר את נימוקיו, יסביר אותם לעומק, כך יהיה משכנע יותר.

ומטרת הטיעון היא כmenoן לשכנען.

נתונים ודוגמאות

כדי להמחיש את ההסברים והニימוקים, הכותב ישתמש במקרים מהמציאות, בחוות דעת של מומחים, בסקרים ובמחקרים שנערךו בנושא. כל אלה יסייעו להמחיש את נימוקיו ולשכנע את הקורא בצדתם.

מطبع הדברים, הנתונים והדוגמאות יופיעו אחרי הניוםוק בתוך הפסקה. הם יחזקו ויבססו אותו, ובכך יעדרו ביצירת אפקט השכנוע שהולך ומתרחב לאורק מאמר הטיעון.

טענת נגד והפרכטה

על מנת לחזק ולתמוך בטענה ובדעה האישית שלו בכתיבה, ניתן להיעזר בטענת נגד. השיא של מהלך השכנוע מגייע כאשר הכותב מביע טענה המנגדת לעמדתו, ולבוארה מחלישה אותה. עם זאת, לאחר הצגת אותה טענה הכותב יגיב לה וווכח את עליונות הטענה שלו. טענת נגד והפרכטה מופיעות כמעט בכל טקסט טיעוני, וזאת מתוך מודעות בקרב הכותבים לכוחו של רכיב זה בתהליכי השכנוע.

משפטי הסתייגות (טענת הנגד) יכולים להתחיל כר:

אם מאמין חינוך דיגיטלי עדין נחוץ מסווני, אבל מערכת החינוך רק תפסיד אם לא תשכיל לאמץ את החדשושים הטכнологיים של המאה ה-21.

טענת הנגד = החינוך הדיגיטלי עדין בחיתוליו.

ההפרכה = ההפסד בהימנעויות טכנולוגיה גדול בהרבה מהסיכון בשילובה בלמידה.

דוגמה נוספת

יש שיטענו כי..., אולם אני סבור ש....

אפשרות נוספת היא הזכיר המתנגדים בגוף שלישי, למשל: וdoi יקומו ויאמרו המתנגדים ש..., אך ניתן לראות בבירור כי....

הסיום

על מנת לסיים את המאמר כמו שצריך, علينا להוסיף מסקנה הנובעת מן הכתיבה והニימוקים שלנו, או המלצה הנובעת ממנה. על הסיום להיות המלצה או מסקנה, ולא סיכום - אוvr בהתאם לזאת - פסקת סגירה שלא כולל מידע חדש, אלא תחזור על הנאמר קודם בכתיבה, לא תתקבל.